

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty.
- 2) Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty, i zakłada, w przypadku zastosowania alternatywnej metody wyliczania, możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę ze względu na niepełnosprawność.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato — Włochy) — Econord Spa przeciwko Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

(Sprawy połączone C-182/11 i C-183/11) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Instytucja zamawiająca sprawująca nad odrębnym od niej pod względem prawnym wykonawcą kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawuje nad swymi własnymi służbami — Brak obowiązku organizacji postępowania przetargowego według przepisów prawa Unii (tzw. udzielenie zamówienia „in house”) — Wykonawca kontrolowany łącznie przez liczne jednostki samorządu terytorialnego — Warunki stosowania udzielenia zamówienia „in house”)

(2013/C 26/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Econord Spa

Strona pozwana: Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 49 TFUE i art. 56 TFUE — Procedury udzielania zamówień publicznych na usługi — Udzielenie zamówienia bez zaproszenia do składania ofert — Udzielenie zamówienia na miejskie publiczne usługi sanitarne przez dwa organy publiczne, poza formalną procedurą udzielania zamówień publicznych, na rzecz spółki akcyjnej, w której udzielające organy publiczne mają udziały — Brak skutecznej kontroli jednego ze wspomnianych organów publicznych nad spółką otrzymującą zamówienie

Sentencja

Gdy liczne organy publiczne jako instytucje zamawiające tworzą wspólnie jednostkę odpowiedzialną za wypełnianie ich zadań w zakresie usług publicznych lub gdy organ publiczny przystępuje do takiej jednostki, ustanowiony w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej warunek, wedle którego aby organy te były zwolnione ze spoczywającego na nich obowiązku zorganizowania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z przepisami prawa Unii, muszą one łącznie sprawować nad tą jednostką kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawują nad swymi własnymi służbami, jest spełniony, jeżeli każdy z tych organów uczestniczy zarówno w kapitale rzeczowej jednostki, jak też w jej organach kierowniczych.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Brain Products GmbH przeciwko BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

(Sprawa C-219/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wyroby medyczne — Dyrektywa 93/42/EWG — Zakres stosowania — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Produkt wprowadzany do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych — Badanie procesu fizjologicznego — Swobodny przepływ towarów)

(2013/C 26/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brain Products GmbH

Strona pozwana: BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, s. 1), zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. (Dz.U. L 247, s. 21) — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Zastosowanie dyrektywy do artykułu przeznaczanego do badania procesu fizjologicznego, który wprowadzany jest do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wyrób medyczny” obejmuje przedmiot stworzony przez producenta do stosowania u ludzi w celu badania procesu fizjologicznego, wyłącznie jeżeli jest on przeznaczony do celów medycznych.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — SC Gran Via Moinești Srl przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Sprawa C-257/11) (¹)

(Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 167, 168 i 185 — Prawo do odliczenia — Korekta odliczeń — Nabycie działki i stojących na niej budynków w celu rozebrania tychże budynków i realizacji projektu budowlanego na tejże działce)

(2013/C 26/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Gran Via Moinești Srl

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel București — Wykładnia art. 167, 168 i art. 185 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada

2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT związanego z nabyciem budynków przeznaczonych do rozbiórki w celu realizacji projektu budowlanego — Działalność gospodarcza poprzedzająca realizację projektu budowlanego polegająca na dokonaniu pierwszych wydatków inwestycyjnych na cele realizacji tego projektu — Korekta odliczeń podatku VAT

Sentencja

- 1) Wykładni art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym spółka, która nabyła działkę i stojące na niej budynki w celu ich rozebrania i wzniesienia na tejże działce kompleksu mieszkaniowego, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.
- 2) Wykładni art. 185 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym rozbiórka budynków nabytych wraz z działką, na której one stały, dokonana w celu wzniesienia na ich miejscu kompleksu mieszkaniowego, nie powoduje obowiązku korekty pierwotnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem rzeczonych budynków.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — Kremikowci AD przeciwko Ministyr na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministryr na ikonomikata, energetikata i turizma

(Sprawa C-262/11) (¹)

(Przystąpienie Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — Układ stowarzyszeniowy WE–Bułgaria — Sektor hutnictwa żelaza i stali — Pomoc publiczna na restrukturyzację przyznana przed przystąpieniem — Przesłanki — Żywotność gospodarcza beneficjentów po zakończeniu okresu restrukturyzacji — Stwierdzenie niewypłacalności beneficjenta po przystąpieniu — Odpowiednie kompetencje organów krajowych i Komisji Europejskiej — Decyzja krajowa stwierdzająca istnienie publicznoprawnej wierzytelności z tytułu pomocy, która stała się niezgodna z prawem — Decyzja UE–BG nr 3/2006 — Załącznik V do aktu przystąpienia — Pomoc mająca zastosowanie po przystąpieniu — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Istniejąca pomoc)

(2013/C 26/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija grad